

INFORMACJE

Zarządu Głównego PTTK

WARSZAWA. PAŹDZIERNIK 1990 * * * * * DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

OBRADOWAŁ IV KONGRES KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO

4041/4

KOMITET HONOROWY IV KONGRESU
KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO

Przewodniczący:

Prof. Andrzej Stelmachowski - Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Członkowie:

Ks. Biskup Antoni Adamiuk - Sufragan Opolski

Prof. Aleksander Gieysztor - Prezes Polskiej
Akademii Nauk

Andrzej Gordon - Prezes Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego

Zygmunt Lenkiewicz - Przewodniczący Komitetu
Młodzieży i Kultury Fizycznej

Prof. Stanisław Leszczycki - Prezes Polskiego
Towarzystwa Krajoznawczego w latach
1947-50, Członek Honorowy PTTK

Jerzy Przeździecki - Członek Honorowy PTTK

Ryszard Zembaczyński - Wojewoda Opolski

R E Z O L U C J A

IV KONGRESU KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO

Uczestnicy IV KONGRESU KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO przyjmują rezolucję, która jest podsumowaniem dyskusji w Opolu oraz pięcioletnich przygotowań, krajoznawstwo i zorganizowany od blisko 100 lat ruch krajoznawczy w Polsce zyskują szczególne znaczenie w najbliższym dziesięcioleciu - okresie spodziewanych i już zachodzących zmian w życiu Polski i w całej rodzinie narodów europejskich. Polska tradycja krajoznawcza jest ciągle żywa. Twórcze rozwiązywanie aktualnych problemów wymaga jednak poszerzenia o nowe przemyślenia i metody praktycznej działalności krajoznawczej.

Przewodnią myślą polskiego krajoznawstwa było zawsze aktywne uczestniczenie w podstawowych nurtach życia narodu i państwa. W najbliższym zaś czasie do głównych działań krajoznawczych należeć powinno przeciwdziałanie widocznemu kryzysowi wartości, odbudowanie polskiej a także regionalnych tożsamości kulturalnych, ochrona przyrody i krajobrazu kulturowego - pojmowanych jako wartości naczelne oraz krajoznawcze przygotowanie do harmonijnego życia w nowym ładzie polskim i europejskim.

1. Krajoznawstwo jest szczególnie pomocne wszędzie tam, gdzie spodziewane zmiany wiążą się z poznawaniem ludzi, narodów i kultur - a więc podstawowymi celami ruchu turystycznego. Odpowiednia jego organizacja pozwoli uzmysłowić właściwy sens powrotu Polski do partnerskiego współuczestniczenia w życiu rodziny narodów europejskich.

Turystyka i krajoznawstwo ukazują całą głębię tego procesu oraz atrakcyjność kultury europejskiej, wraz z jej głębokimi chrześcijańskimi korzeniami. Polskie krajoznawstwo jest szczególnie predestynowane do harmonijnego łączenia walorów związanych zarówno z kręgiem śródziemnomorskim jak wschodnioeuropejskim. "Wejście do Europy" nie powinno oznaczać z jednej strony ani kosmopolityzmu, ani szowinizmu narodowego, z drugiej zaś powinno ono polegać na mądrym łączeniu tradycji z nowoczesnością - postrzegając świat jako jedność w wielości.

2. Koniec XX wieku to czas, w którym świat musi radykalnie zmienić stosunek do wykorzystania zasobów naturalnych i do ich ochrony. Tradycyjne dla krajoznawców umiłowanie przyrody trzeba poszerzyć o zdecydowane działania by zapobiec katastrofie biologicznej /ochrona wód, powietrza i ziemi/. Popularyzacja rzeczywistej rangi tych problemów jest równie ważna jak działania praktyczne oraz potrzeba uczestnictwa we wszystkich etapach tworzenia nowych planów zagospodarowania przestrzennego i minimalizowania szkodliwych skutków samego ruchu turystycznego. Konieczność powszechnego wychowania ekologicznego musi więc być celem realizowanym przez organizacje społeczne, a szczególnie krajoznawcze.

3. Międzynarodowe powiązania są jedynie poszerzeniem tradycji krajoznawstwa, którego rola w warunkach odradzającej się suwerenności państwa, będzie w najbliższych latach wzrastała. Powinno ono być, bardziej niż dotychczas, drogą przywracania ludziom świadomości o wielonarodowych korzeniach kultury polskiej. Turystyka daje możliwość bezpośredniego kontaktu z dziedzictwem kultury, z całym jej bogactwem regionalnym, z dorobkiem innych kultur od stuleci istniejących na obszarze dawnej i obecnej

**W BIEŻĄCYM
NUMERZE MIN.:**

EDWARD KUDELSKI - SPOJRZENIE
STANOWISKO PREZYDIUM ZG PTTK W SPRAWIE
KOMISJI SPOŁECZNYCH ZG PTTK

STR. 4

STR. 4

Rzeczypospolitej. Znajomość i akceptacja tej tradycji jest jednym z podstawowych zadań stojących obecnie przed "budzącym się" polskim społeczeństwem. Krajoznawstwo może również twórczo uczestniczyć w łagodzeniu napięć i przezwyciężaniu konfliktów owocujących nacjonalizmem, megalomanią narodową i nietolerancją wobec sąsiadów. Należy konsekwentnie dążyć - zarówno w ruchu turystycznym jak i szerokim procesie wychowawczym - do podkreślania otwartości polskiej kultury, jej umiejętności wzbogacania się tradycją pograniczy i szerokiego popularyzowania wartości - również na zewnątrz.

4. Jednym z głównych zadań będzie taka działalność krajoznawcza, która wiedzie do osadzenia psychicznego we własnym regionie. Tylko poczucie wartości Ojczyzny oraz świadoma, a nie wymuszona akceptacja własnego kraju, pozwoli człowiekowi przynależać do kultury uniwersalnej. Właściwe wyważenie proporcji między regionalizmem, umiłowaniem Ojczyzny i poczuciem przynależności do Europy i świata, musi być także troską organizacji turystycznych i krajoznawczych, którym - mamy nadzieję - odradzający się ruch samorządowy stworzy wiele nowych możliwości.

5. W programach samorządów terytorialnych turystyka i krajoznawstwo muszą być trwałymi elementami. Władze samorządowe miast i gmin powinny wspierać działania krajoznawcze, w szczególności zaś promować wydawnictwa turystyczno-krajoznawcze, inwentaryzując krajoznawczą, informację krajoznawczo-turystyczną.

6. Dziś szczególne znaczenie mają wysiłki podejmowane dla podtrzymania więzi z krajem Polaków i osób polskiego pochodzenia mieszkających za granicami. Polskie organizacje turystyczne i krajoznawcze muszą dołożyć wszelkich starań, aby ojczyznę wspomnieć jak najszybciej urzeczywistniać przy powrotnych spotkaniach. Niezbędny jest wzrost poziomu kultury obsługi turystyki polonijnej i rzetelność przekazywanych treści. Nowoczesna, wszechstronna informacja krajoznawcza dla tych środowisk musi być powszechnie dostępna, co pozwoli na podtrzymywanie emocjonalnych więzi rodaków z krajem i będzie pomocne przy tworzeniu korzystnego obrazu Polski w świecie.

7. Krajoznawstwo najbliższych lat powinno być w sposób nierozdzielny związane z odnową dóbr kultury, przyrody i krajobrazu ojczyznego. Nowoczesne pojęte krajoznawstwo może oddać znaczne usługi w przestrzennym zagospodarowaniu kraju. Poszanowanie i ochrona przyrody, zabiegi konserwatorskie, respektowanie wszystkich wymogów ekologicznych, to zadania każdego krajoznawcy. Osiąganie harmonii i ładu przestrzennego możliwe jest poprzez żądanie korygowania błędów dotychczasowej gospodarki środowiskowej i wychowanie społeczeństwa w poczuciu konieczności zachowania wartości przyrodniczo-kulturowych, jako nadrzędnych i ważnych dla wszystkich.

8. Właściwa organizacja przestrzeni i stopień jej zagospodarowania są warunkiem zarówno ochrony zasobów przyrody, kultury, krajobrazu jak i prawidłowego funkcjonowania turystyki. Należy więc aktywizować środowisko krajoznawcze do współdziałania z samorządami terytorialnymi w procesie konstruowania i zatwierdzania planów zagospodarowania przestrzennego i w podejmowaniu decyzji lokalizacyjnych. Celom tym służyć powinna między innymi działalność szkoleniowa.

9. Krajoznawstwo musi dążyć do ochrony tego, co zostało nam dane jako dobra naturalne oraz tego co zostało wytworzone przez człowieka, dlatego też poznanie i ochrona musi dotyczyć również mało docenianej kultury duchowej - co w krajoznawczym, całościowym ujęciu może być określone mianem "duszy narodu". Takie ujęcie stanowić może o znaczącym poszerzeniu zasad i metod krajoznawstwa, zaś osiągnięta wiedza jest cenną pomocą w wielu dziedzinach życia.

Niedostatek dóbr materialnych i cywilizacyjnych nie może być usprawiedliwieniem dla rezygnacji z szerokiego, perspektywicznego spojrzenia stanowiącego przesłankę do sformułowania programu krajoznawstwa u progu XXI wieku.

10. Wiele zjawisk kryzysowych w kraju i Europie jest spowodowanych ogólnym załamaniem się systemu wartości. Turystyka i krajoznawstwo mogą twórczo i skutecznie uczestniczyć w przywracaniu właściwych proporcji w widzeniu świata, szczególnie w procesie wychowania młodego pokolenia, z uwzględnieniem podstawowych potrzeb i możliwości ludzi niepełnosprawnych. Dla przyszłości krajoznawstwa ważne jest oddziaływanie na młodzież w rodzinie i szkole. Treści i metody turystyki i krajoznawstwa mogą być z powodzeniem wykorzystywane w rozpoczynającym się procesie przebudowy szkolnictwa wszystkich szczebli. Metody krajoznawcze pozwalają na odejście od werbalizmu, pobudzenie aktywności ucznia i nauczyciela, zespolenie grup uczniowskich w atrakcyjnym i rzeczywistym działaniu, przywrócenie samodzielności myślenia, równowagi między wysiłkiem umysłowym i fizycznym, między poznaniem a przeżyciem. Turystyka krajoznawcza pozwala wszechstronnie dowartościować ucznia mniej zdolnego, zaś niepełnosprawnemu może przywrócić chęć do życia, co należy wykorzystywać także we wszelkich działaniach resocjalizacyjnych.

Nie sposób wprost przecenić szans krajoznawstwa i turystyki w odbudowywaniu niezbędnego zaufania między uczniem a nauczycielem, czy szerzej w przezwyciężaniu niekorzystnych podziałów społecznych, w tym i pokoleniowych. Ogrom tych korzyści upoważnia do sformułowania pojęcia "krajoznawczego przygotowania do życia".

11. Konieczne będzie również przemyślenie doświadczeń krajów o znacznie większym rozwoju ruchu turystycznego. Sygnalizowane coraz częściej niepożądane efekty jakie daje łatwość podróżowania, związane z powierzchownością doznań, zatraceniem się kultur lokalnych czy nawet biologicznymi skutkami wykorzystania z miejsca urodzenia, należy przeanalizować z całą powagą. Wymaga to lepszego przygotowania nauczycieli. Wspólną troską wszystkich powinno być, by zasadę "poznaj-pokochaj-służ" zaszczerpić w umysły i serca najmłodszym, aby od dzieci rozpocząć edukację krajoznawczą.

12. Ważnym zadaniem będzie ożywienie ruchu turystycznego na wsi. Olbrzymiego zadania, wyrównania warunków dostępności kultury w mieście i na wsi, nie można ograniczać tylko do deklaracji intencji. Należy zatem wykorzystać wszelkie możliwości, które daje samorządność. Pomocne mogą tu być szkoły i parafie.

13. Wychowawcze walory turystyki i krajoznawstwa mogą być w pełni wykorzystane po zmodyfikowaniu wielu przepisów administracyjnych. Istniejący system zakazów, czy stawianie bezsensownych warunków, musi ustąpić miejsca rozwiązaniom zgodnym z prawem. Turysty powinni aktywnie uczestniczyć w likwidowaniu ograniczeń krępujących miłośników gór i lasów, rzek, jezior i morza. Nie może być przeszkodą fakt że znaczna część terenów atrakcyjnych dla turystów znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie granic państwowych.

14. Inwentaryzacja krajoznawcza Polski daje obraz stanu posiadania walorów krajoznawczych, stanowi znakomity przykład godzenia regionalizmu małych ojczyzn z jej przydatnością dla całego kraju, dlatego też należy ją kontynuować.

15. Model turystyki zagranicznej, nastawionej w Polsce głównie na bardzo jednostronne korzyści materialne, musi szybko ulec zmianie. Negatywne skutki obecnego stanu - od administracyjnych utrudnień stawianych Polakom przez wiele krajów po nie nadające się ocenić straty niewykorzystanych możliwości poznawczych - powinny być likwidowane. Wymagać to będzie konsekwentnego współdziałania władz państwowych, organizacji turystycznych i samych turystów.

Właściwe wykorzystanie wskazanych wyżej możliwości krajoznawstwa pociąga za sobą konieczność współdziałania w wielu dziedzinach:

- szkoła musi zapewnić swoim absolwentom swobodne porozumiewanie się w głównych językach europejskich;
- autorzy przewodników oraz wydawcy muszą dostosować znaczną część literatury krajoznawczo-informacyjnej do standardów światowych;

- rząd powinien zapewnić Polakom równoprawne warunki wizowe do podróżowania.

x x x

Rezolucja jest wskazaniem możliwości jakie niesie krajoznawstwo współczesnemu społeczeństwu i państwu. Praktyczne ich wykorzystanie musi być troską wszystkich organizacji, instytucji państwowych, kościołów i ludzi, którym bliskie są omówione problemy. Wymaga to zbiorowego wysiłku, którego podjęcie będzie ważnym wkładem w konieczny proces przywracania pojęciu praca samoistnej wartości, niezależnej od utylitarnych i koniunkturalnych korzyści.

Sprostac tym zadaniom i zdobyć dla nich zrozumienie w społeczeństwie można będzie wzbogacając formy i metody, wprowadzając atrakcyjne, nowe osiągnięcia techniki, wykorzystując dorobek naukowy dyscyplin pokrewnych krajoznawstwu. Współpraca krajoznawców z naukowcami pozwoli na poszerzenie wiedzy ze społeczeństwem. Problem ten jeszcze nigdy nie był tak ważny jak obecnie, gdy rozwój nauki wyprowadza ją coraz bardziej poza krąg kultury, w której kiedyś powstała.

Przełomowy okres dziejów naszego narodu i państwa, w którym odbywa się IV KONGRES KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO, nakłada na jego uczestników szczególnie obowiązek przekazywania następnym pokoleniom wszystkich tych wartości, które decydują o tożsamości i pozycji Polski wśród innych narodów.

Uczestnicy IV KONGRESU KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO adresują rezolucję do wszystkich środowisk naukowych, organizacji społecznych, turystów i krajoznawców w kraju i na świecie.

Opole 9 września 1990 r.

IV KONGRES KRAJOZNAWSTWA POLSKIEGO to już historia. Po kilku latach przygotowań merytorycznych w dniach 7-9 września 1990 r. w Opolu zebrało się blisko 400 krajoznawców z całej Polski, aby dyskutować nad przyszłością polskiego krajoznawstwa. W obradach plenarnych, a także w pracach zespołów uczestniczyła ponadto liczna grupa działaczy PTTK z opolszczyzny.

Obowiązki Marszałka Senatu nie pozwoliły prof. Andrzejowi Stelmachowskiemu na osobisty udział w Kongresie, wystosował jedynie list do obradujących. Udział w Kongresie wzięli członkowie Komitetu Honorowego: Ks. Biskup Antoni Adamiuk, prof. Aleksander Gieysztor, Andrzej Gordon, Ryszard Zembaczyński oraz Marek Paszucha - Zastępca Przewodniczącego Komitetu d/s Młodzieży i Kultury Fizycznej.

Uczestniczyli w Kongresie przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Ochrony Środowiska, Ministerstwa Kultury i Sztuki, pracownicy nauki, wykładowcy wyższych uczelni, reprezentanci towarzystw regionalnych, Ludowych Zespołów Sportowych, Polskiego Klubu Ekologicznego, Związku Harcerstwa Polskiego, Stowarzyszenia "YMCA". Byli również przedstawiciele Stowarzyszenia "Wspólnota Polska".

7 września w Teatrze im. J. Kochanowskiego obrady plenarne prowadził Adam Chyżewski, który kierował przygotowaniem do Kongresu. Referaty wygłosili - Andrzej Gordon Prezes ZG PTTK oraz Tadeusz Rycerski - przewodniczący Komisji Krajoznawczej ZG PTTK.

Po okolicznościowych wystąpieniach, Adam Chyżewski przedstawił zebranym problematykę obrad pięciu zespołów obradujących w dniu następnym. Wieczorem uczestnicy Kongresu mieli możliwość zapoznania się z siedzibą Piastów Śląskich - zamkiem w Brzeżu oraz

obejrzenia występów artystycznych miejscowego dziecięco-młodzieżowego zespołu folklorystycznego. Była to piękna żywa lekcja historii uzupełniona możliwością zakupu wydawnictw oraz przykiad krajoznawczej pracy we własnym rejonie i dla ojcowizny.

Obradom w Teatrze towarzyszyły wystawy: Ze zbiorów Centralnej Biblioteki ZG PTTK im. Kazimierza Kulwiecia oraz "Ze zbiorów Centralnej Biblioteki Górskiej" na których zaprezentowano wiele cennych pozycji - również pochodzących ze zbiorów bibliotek Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego oraz Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Na wystawie obrazującej dotychczasowy dorobek inwentaryzacji krajoznawczej Polski zgromadzone materiały ilustrujące ten rodzaj działań krajoznawczych od inwentaryzacji obiektów zabytkowych prowadzonej w latach dwudziestych przez Kaliski Oddział Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego po komputerową informację o zinventaryzowanych obiektach województwa katowickiego. Organizatorem wystawy była Regionalna Pracownia Krajoznawcza PTTK w Bydgoszczy, która gromadzi materiały z tego zakresu.

W gmachu teatru zorganizowana była również retrospektywna wystawa oraz sprzedaż książek Wydawnictwa PTTK "Kraj", natomiast w sąsiadującej Galerii BWA prezentował wystawę fotograficzną Fryderyk Kremser - przewodniczący Komisji Fotografii Krajoznawczej ZG PTTK, wybitny krajoznawca opolski pt. "Kolorowe plenery" i "Drzewne Szlonyk".

W drugim dniu Kongresie uczestnicy obradowali w pięciu zespołach nad zagadnieniami, które przedstawione zostały naszym czytelnikom w Informacjach ZG PTTK z maja br.

Referaty były wcześniej przesłane zainteresowanym, wobec czego we wszystkich zespołach referenci omówili jedynie główne tezy swych wystąpień przeznaczając czas przede wszystkim na dyskusję. We wszystkich zespołach, /mimo dużej rozpiętości w ilości uczestników/ dyskusja była bardzo ożywiona, a jej wyniki trafiły w części do rezolucji, a w całości zostaną opublikowane w wydawnictwie "Ziemia 1990". Wieczorem odbył się okolicznościowy koncert w Filharmonii, w którym niestety nie mogła uczestniczyć kilkunastoosobowa grupa kierująca pracami merytorycznymi, ponieważ w tym właśnie czasie, pożytkując dotychczasowy dorobek Kongresu podjęto prace nad tekstem rezolucji. Ostatni dzień Kongresu to zaprezentowanie prac zespołów, dyskusja nad projektem "Rezolucji IV Kongresu Krajoznawstwa Polskiego" oraz przyjęcie tego dokumentu.

Uczestnicy Kongresu mogli również zapoznać się z wystawą obrazującą dorobek opolskiego krajoznawstwa pt. "Krajoznawcy opolscy" w KMPiK, gdzie obradował Zespół III ekspozycję zorganizowaną w Urzędzie Wojewódzkim przez Centrum Fotografii Krajoznawczej z Łodzi, jak również zorganizowaną w miejscu zamieszkania /czyli Domu Akademickim "Kmicic"/ wystawę ukazującą wybrane materiały z dorobku regionalnych pracowni krajoznawczych. Wystawa dostępna była do późnych godzin nocnych, a prezentowana przez kierowników regionalnych pracowni krajoznawczych z Bydgoszczy, Lublina, Łodzi i Szczecina oraz Kielc pozwoliła na upowszechnienie stosowanych przez pracownię metod.

Pokazane zostało m.in. współdziałanie z ruchem kolekcjonerskim, kompleksowa dokumentacja krajoznawcza wybranej gminy, a także filmy krajoznawczo-szkoleniowe wykonane dla regionalnej pracowni krajoznawczej techniką video. Uczestnicy otrzymali okolicznościowe publikacje opolskie oraz pierwszy kompletny inwentarz woj. kosczańskiego, rocznik "Ziemia 1985" - poświęcony 75-letniej działalności periodyku i dwie znaczące w dorobku Towarzystwa publikacje - St. Szymańskiego "Muzea Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego 1906-1950" będącą w istocie olbrzymią częścią historii polskiego muzealnictwa oraz W. Cichego wyd. II "Muzea i izby regionalne PTTK". ZW PTTK wrocław przygotował specjalny numer "Śląskiego Labiryntu Krajoznawczego", a Poznań sprezentował uczestnikom Kongresu numer Kwartałnika Wielkopolskiego, w którym wiele miejsca poświęcono krajoznawstwu od I Kongresu Krajoznawstwa w 1929 r. poczynając, a na współczesnych osiągnięciach wielkopolskich krajoznawców kończąc.

IV Kongresowi poświęcony będzie rocznik "Ziemia 1990". Z okazji IV Kongresu Krajoznawstwa Polskiego wybitny został okolicznościowy medal.

Z PRAC PREZYDIUM ZG PTTK

STANOWISKO PREZYDIUM ZG PTTK

z dnia 31.08.1990 r. w sprawie Komisji Społecznych

Z G P T T K

W związku z art. 33, 34, 35 Statutu PTTK - prezydium Zarządu Głównego PTTK zajmuje następującą stanowisko:

1. Zarząd Główny PTTK określi w terminie do dnia 30.09.1990 r. zakres działania, zasięg oraz uprawnienia Komisji Społecznych Zarządu Głównego PTTK wymienionych w art. 33 p.2 Statutu PTTK przy czym skład osobowy poszczególnych Komisji Społecznych nie powinien być większy niż 12-15 członków.
2. Komisje Społeczne ZG PTTK w terminie do 15.X. 1990 r. uchwalą zasady wyboru władz komisji społecznych i przedłożą je do zatwierdzenia Zarządowi Głównemu PTTK.

Zatwierdzenia wymaga także termin, miejsce oraz program i preliminarz Krajowej Narady Aktywu.

3. KRAJOWE NARADY AKTYWU winny się odbyć w terminie do 28.01.1991 r.
4. Przewodniczący KRAJOWEJ NARADY AKTYWU wraz z nowo-wybranym przewodniczącym Komisji Społecznej w terminie 10 dni od zakończenia Krajowej Narady przedłożą Zarządowi Głównemu skład osobowy wybranej Komisji oraz kierunki działania zaprezentowane przez KRAJOWĄ NARADĘ.
5. Zarząd Główny PTTK w terminie do 30.09.1990 r. określi jakie inne fachowe organy ZG PTTK - poza Komisjami Społecznymi wymienionymi w art. 33 pkt 2 - powoła do życia na okres bieżącej kadencji.

PREZYDIUM ZG PTTK

MOWIA DZIAŁACZE

S P O J R Z E N I E ...

Przystępując do oceny stopnia realizacji uchwały XII Zjazdu Krajowego PTTK /26-28.10.89r./ należy przede wszystkim zastanowić się czy wszystkie elementy Uchwały są nadal aktualne i czy czas nie wskazał wzajemnej sprzeczności niektórych sformułowań. Tak stało się przecież z pewnymi wnioskami Zjazdu, które stały się nierealne czy wręcz archaiczne.

XII Zjazd Krajowy podjął Uchwałę, która w czerwcu 1990 r. jest nadal spójna wewnętrznie, która może być nadal traktowana jako wykładnia określonych zasad ideowych. Należy stwierdzić, że żaden z zapisów nie stracił na aktualności, należy jednak powiedzieć, że Uchwała wymaga szerszej interpretacji, interpretacji, która wykaże, że Uchwała wcale nie mówi o: kontynuowaniu konsekwentnym realizowaniu czy też koordynowaniu, czy wręcz powielaniu starych programów i wzorów. Interpretacja ta musi wykazać, że zapisy Uchwały nie są górnolotnymi sformułowaniami, ale zapisami podporządkowanymi bardzo konkretnym hasłom.

Przed wszystkim jest Uchwała zwrócona w stronę aspiracji pojedynczego członka Towarzystwa nie zapisano w niej żadnych preferencji na rzecz poszczególnych grup środowiskowych tworzących PTTK. Wyraźnie, tym razem podkreślono - że nie są istotne środki przenoszenia, nieistotne jest środowisko, z którego nasz PTTK-owski turysta się wywodzi. Istotny jest cel uprawiania turystyki, wszystkim nam wspólny.

Można więc powiedzieć, że Uchwała zwraca się do nas wszystkich, zawiera bowiem treść uniwersalną. Przez lata przyzwyczailiśmy się, niestety do konieczności umieszczania zapisów w Uchwale, chroniących interesów poszczególnych grup, zaadresowanych bezpośrednio do nich, niejednokrotnie nie dbając o to, że zapisy te są wzajemnie sprzeczne.

Poniżej przedstawiono hasła, główne hasła, którym Uchwała jest przyporządkowana.

Turystyka musi być zgodna z prawami przyrody.

Czyli:

- uciążliwości dla przyrody wynikające z użytkowania środków przenoszenia się, powinny być jak najmniejsze,
- obiekty nasze noclegowe powinny być dla przyrody maksymalnie neutralne /wiele z nich jest na obszarach chronionych/, naturalną tego konsekwencją jest obniżenie standardu,
- turysta musi mieć głęboką świadomość wszystkich zagrożeń, które dla przyrody niesie sama jego obecność i powinien czynić wszystko by tę obecność zneutralizować.

Sformułowania te mogą wyuczyć się bardzo niezdrowo, a wręcz śmieszne szczególnie w świetle ogromu zniszczeń poczynionych w środowisku przyrodniczym przez przemysł, ale należy pamiętać, że zaczyna rosnąć świadomość ekologiczna społeczeństwa i w związku z tym działania proekologiczne Towarzystwa znajdują coraz szersze poparcie.

Turystyka musi być jedną z dróg poznania.

Uchwała wyraźnie mówi o konieczności uwrażliwienia na hasło Ojczyzna - Ojczyznę zarówno tę wielką jak i tę małą regionalną. Potrzeba pobudzenia tej wrażliwości staje się obecnie bardzo istotna. Tak pojęta turystyka jest turystyką świadomą, a rekreacja i wycieczki staje się tu celem pobocznym.

Turystyka musi propagować określoną postawę wobec świata.

Uchwała wyraźnie stanowi, że turysta PTTK powinien sam ograniczać swoje potrzeby. PTTK będzie propagować taki model turystyki, w którym koszty ponoszone przez turystę i na rzecz turysty są najniższe.

Model, który nie przewiduje sponsorowania, a obok pytania - co turysta PTTK-owski ma z Towarzystwa wprowadza pytanie: co Towarzystwo ma ze swojego turysty. Członek Towarzystwa musi zostać współgospodarzem tegoż Towarzystwa i zaangażowanie w sprawę PTTK nie może być tylko emocjonalne. Emocjonalnie natomiast powinni być związani ze sobą wszyscy członkowie Towarzystwa, a więzi te powinna kształtować kadra programowa PTTK.

Wymagania stawiane tej kadrze przez społeczność PTTK-owską, muszą być wysokie, by pełniła ona rolę wzorca osobowości, by była elitą i wykształcała elitę.

Odpowiednie ustawienie wartości i celów przekształceń społeczności PTTK-owskiej tak, że więcej będzie dawać niż brać, tworzyć niż konsumować. Towarzystwo stanie się partnerem dla samorządu terytorialnego, partnerem atrakcyjnym, ze względu na się i zasięg oddziaływania.

Istotne jest również, by uchwały niższych gremiów, różne uchwały szczegółowe były zgodne z duchem tej Uchwały, bo jest ona zaadresowana do wszystkich członków Towarzystwa.

Szczegółowa ocena stopnia realizacji Uchwały i wniosków napotyka na szereg trudności. Dla szeregu spraw okres od I tury Zjazdu jest zbyt krótki, szereg problemów, jak wspomniano na początku stał się nieaktualny. Nad całością ciąży stan swoistego interregnum, wynikający z oczekiwania na nowy Statut Towarzystwa.

Dlatego też proponuję, by szczegółową ocenę stopnia realizacji Uchwał i wniosków dokonać w połowie kadencji.

Edward Kudelski

CZYM ZYJEMY W TOWARZYSTWIE

WYCHOWUJEMY PRZYSZŁYCH TURYSTÓW

Zarząd Oddziału PTTK w Prudniku-woj. opolskie zorganizował w czerwcu br już "12 Rajd Maluchów". Rajd został przed laty zaprogramowany, a do dziś przez wszystkie lata jest organizowany przez kol.kol. Elżbietę i Zbigniewa Zagłoba-Zyglerów. Uczestnicy to dzieci przed-szkolnej z pierwszych trzech klas szkoły podstawowej. Na starcie zjawia się ich corocznie między 300, a 400. Towarzyszą im rodzice, babcie, dziadkowie. 5-cio kilometrową trasę do Chocima przebywa więc 500-600 osób muzykując po drodze.

Start następuje w Prudniku o godz. 9-tej rano, a na mecie w Stadninie Koni uczestników czekają liczne atrakcje uwzględniające ich wiek gry, zabawy zespołowe, konkursy i zabawka dla każdego dziecka, które okaże błoczek otrzymany na starcie. Są też pokazy straży pożarnej, tressury psów milicyjnych i grochówka wspaniale smakująca "inna" niż w domu.

Rajd organizowany jest zawsze w czerwcu, aby nawiązać do Dnia Dziecka pokazując niekonwencjonalne metody jego obchodów.

Imprezę wspierają finansowo ZW PTTK w Opolu, Wydział Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Opolu oraz Ośrodek Sportu i Rekreacji w Prudniku.

WOJSKO NA TURYSTYCZNYM SZLAKU

Dnia 21 sierpnia 1990 r. o godz. 16⁰⁰ w jednostce wojskowej w Żurawicy stanęli do apelu działające turystycznie w mundurach. Zameldowali swoją gotowość do udziału w spotkaniu. Przyjechali na XIX Centralny Zlot Aktywu Turystycznego Wojska Polskiego z całej Polski. Reprezentowali wszystkie trzy okręgi wojskowe tj. Warszawski, Pomorski i Śląski oraz następujące rodzaje wojsk: Marynarkę Wojenną, Wojska Ochrony Pogranicza, Wojska Lotnicze i Ochrony Powietrznej, jak też Instytucje Centralne Ministerstwa Obrony Narodowej.

Otwarcia XIX Centralnego Zlotu dokonał płk Ryszard Górecki Z-ca Szefa Oddziału Wychowawczego WOV, głównego organizatora imprezy oraz dowódca Jednostki Wojskowej w Żurawicy, która udzieliła zakwaterowania uczestnikom Zlotu, wyżywienie zabezpieczył Klub Garnizonowy w Przemysłu.

W Zlocie uczestniczyło 206 osób. Program imprezy zawierał część krajoznawczą oraz sejmik turystyczno-krajoznawczy.

Program krajoznawczy obejmował zwiedzanie najciekawszych zabytków kultury i historii Ziemi Przemyskiej oraz Rzeszowskiej /Łańcut, Leżajsk, Kraszczyn, Kalwarię Paclawska, Przemysł ze słynnymi fortami/ oraz przejście turystyczne najwyższą partią Bieszczad z Mucznego przez Bukowe Berdo-Krzemień - Tarnicę do Wołosatego.

W czasie zlotu uczestnikom zorganizowano wyjazd do Lwowa umożliwiający zapoznanie się z historią tego niegdyś polskiego miasta, zwiedzenie najpiękniejszych jego zabytków, w tym również Cmentarza Łyczakowskiego.

Tu na cmentarzu z zadumą oddaliśmy hołd słynnym Polakom, powstańcom z 1863 oraz Orłętom Lwowskim którzy w obronie Lwowa oddali swoje życie.

Sejmik Krajoznawczy prowadził płk Adam Śliwa-kowski - przewodniczący Komisji ZG PTTK ds. Współ-pracy z Wojskiem Polskim. Zapoznał zebranych ze zmianami strukturalnymi w wojsku, w tym m.in. z faktem iż w miejsce Głównego Zarządu Wojskowego WP powołano w Ministerstwie Obrony Narodowej - Depar-

tament Wychowania kierowany przez gen.bryg. Krzysztofa Owczarka. Departament opracowuje zarządzenia regulujące całokształt działalności turystyczno-krajoznawczej w wojsku.

Przewodniczący zapoznał obecnych z projektem zarządzenia, które przyjęto z ogromnym entuzjazmem. Stwierdzono, że na takie zarządzenie wojsko czekało od 40 lat.

Kol. Mieczysław Sobkiewicz - wiceprzewodniczący Komisji zapoznał z kolei zebranych ze zmianami w Polskim Towarzystwie Turystyczno-Krajoznawczym oraz poinformował:

o pracach nad nowym statutem oraz

o spotkaniach kierownictwa ZG PTTK z wiceministrem MON Bronisławem Komorowskim i z dowództwem Marynarki Wojennej.

Na spotkaniach tych ustalono wspólne zadania na przyszłość, podkreślono też dużą pomoc PTTK w wychowaniu żołnierzy. Spotkania będą kontynuowane. Przewodniczący zaproponował, aby następne z nich odbyły się z dowództwem Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

Mjr Tadeusz Krząstek z zespołu historycznego Dep.Wychowania przedstawił program edukacji historycznej w środowisku wojskowym oraz wskazał na wspólne cele i działania krajoznawczo-wychowawcze w kultywowaniu tradycji oręża w wojsku, jak też określił płaszczyznę dalszej współpracy i jej główne zadania.

Na sejmiku przedstawiono szereg postulatów i wniosków wynikających z doświadczeń pracy w pododdziałach m.in.:

1. Krajoznawstwo i turystyka potwierdzają w wojsku swoje ogromne walory wychowawcze i kształcące stąd też należy zobligować dowódców do wykorzystania form krajoznawczych w pracy wychowawczej bowiem od tworzonej przez nich atmosfery dla krajoznawstwa zależą efekty pedagogiczne tego ruchu.
2. Wyróżnić dowódców, którzy szczególnie zasłużyli się w tworzeniu przychylnego klimatu dla krajoznawstwa żołnierskiego na rocznej odprawie w MON i w dowództwach okręgów.
3. Uczestniczyć w zbliżającym się Kongresie Krajoznawstwa Polskiego oraz wykorzystać w swojej działalności uchwalone tam wnioski.
4. Ruch krajoznawczo-turystyczny w wojsku oprzeć na bazie klubów garnizonowych.
5. W każdym klubie garnizonowym powinien być zatrudniony instruktor ds turystyki i rekreacji
6. Kontynuować szkolenie kadry turystycznej w wojsku,
- szczególnie pozyskiwać kadrę zawodową do działalności turystycznej - szkolić i doszkalać ją.
7. W zagranicznych imprezach dla środowiska wojskowego wykorzystywać swoich /wojskowych/ pilotów wycieczek zagranicznych.
8. Rozszerzyć szkolenie w wojsku o zajęcia z zakresu regionalizmu.
W rozkładzie zajęć żołnierskich na szkoleniu dodatkowym wprowadzić praktyczne poznawanie regionu.
9. Ogniwa PTTK w wojsku powinny do swoich imprez włączyć całe środowiska żołnierskie.
10. Zorganizować wzorcową podróż historyczno-krajoznawczą obejmującą miejscowości i zabytki związane z dziejami Polski, pośrednio zapoznającą też z bliżej nieznanymi faktami z naszej historii w celu likwidacji pozostałych tu licznych tzw. białych plam.
11. W nazewnictwie honorowym i przydziale patronów jednostkom wojskowym sięgnąć do piastowskiej tradycji oręża polskiego.
12. Podkreślano konieczność pomocy finansowej dla ośrodków kulturalno-oświatowych przy których funkcjonują ogniwa PTTK.
13. W planach działania Departamentu Wychowania W.P. a także Oddziałów Wychowawczych powinny znaleźć

swoje miejsce główne zadania krajoznawczo-turystyczne co ułatwi aktywowi podejmowanie w praktyce tej problematyki.

Proponowane wyżej postulaty przyjęto. Mają one znaleźć się w planach pracy na 1991 rok.

W dniu 6 sierpnia 1990 r. minęła 80-rocznica tragicznej i bohaterskiej śmierci "Króla Przewodników" - Klimka Bachledy. Dla uczczenia jego pamięci, przewodnicy tatrzańscy oraz ratownicy GOPR-u z Zakopanego oddali hołd swemu patronowi. Złożyli wieńce na Tatrzańskim Cmentarzu Symbolicznym usytuowanym na zachodnich stokach Osterwy w Tatrach Wysokich oraz pod ścianą Małego Jaworowego, gdzie w 1910 r. zginął Klimek Bachleda w czasie akcji ratunkowej.

Przewodniczący Komitetu d/s Młodzieży i Kultury Fizycznej, minister Zygmunt Lenkiewicz w dniu 29 sierpnia br. przyjął 6-osobową delegację Komisji Przewodników Turystycznych ZG PTTK. Przewodniczący Komisji przedstawił historię, strukturę i działalność przewodnictwa turystycznego oraz problemy stojące przed przewodnictwem. Przewodnicy, członkowie Komisji, przedstawiciele Poznania, Zabrza, Zakopanego i Warszawy zapoznali Przewodniczącego Komitetu oraz towarzyszącego mu Dyrektora Cezarego Droszcza z sytuacją przewodnictwa w kraju i swoim regionie oraz zagrożeniami, które stoją przed przewodnictwem. Omówione sprawy znalazły zrozumienie w kierownictwie resortu i pełne poparcie w dalszych działaniach.

W dniu 22 września br. Oddział Biały PTTK oraz Koło Przewodników Turystycznych w Łądku drożu obchodziło swoje XXX-lecie. Uroczystości, które odbyły się w ramach obchodów "Światowego Dnia Turystyki" były miłą i potrzebną imprezą, doceniającą dotychczasową, długoletnią działalność Towarzystwa, a w tym przewodników na Dolnym Śląsku.

Jak każdego roku w dniach 9-10 sierpnia, w dniu Św. Wawrzyńca, przewodnicy sudeccy obchodzą swoje święto.

W roku bieżącym na spotkanie przewodników sudeckich z województw: jeleniogórskiego, wałbrzyskiego, legnickiego i wrocławskiego złożyły się pokazy wspinaczki górskiej na "Kruczych Skałach" oraz składanie kwiatów na symbolicznym cmentarzu ofiar gór usytuowanym w Dolinie Łomniczki.

Odbyło się również spotkanie aktywów przewodniczkich celem omówienia sytuacji i perspektyw przewodnictwa turystycznego w PTTK.

ZYCIE GOSPODARCZE

DZIAŁ EKONOMICZNY Biura Zarządu Głównego PTTK poniżej przekazuje odpis pisma Izby Skarbowej w Warszawie, na podstawie którego jednostki PTTK samodzielnie uiszczają podatek od płac i podatek obrotowy.

Prosimy o przekazanie treści pisma właściwym Izdom i Urzędom Skarbowym.

IZBA SKARBOWA
w Warszawie
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa
Skrytka pocztowa Nr 4
00-733-149/90

Warszawa, 1990.07.18

Odpis

Polskie Towarzystwo
Turystyczno-
Krajoznawcze
Zarząd Główny
ul. Senatorska 11
00-075 Warszawa

W dniu dzisiejszym otrzymaliśmy z Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża w Warszawie list z prośbą o spełnienie ostatniego życzenia 17-letniego chłopca.

Chłopiec leży w Szpitalu Królewskim w Londynie z guzem mózgu, bez szans na wyzdrowienie. Jego największym życzeniem jest znalezienie się w Księżce Guinnessa jako ten, który otrzymał najwięcej pocztówek. W związku z tą akcją będzie się czuł szczęśliwy. Jest istotne, aby jego życzenie mogło zostać spełnione.

Prosimy o wysłanie listu tej treści, do co najmniej 10 firm. Waszą pocztówkę prosimy przesłać na adres:

CRAIG SHERGOLD
56 Road Carshalton
SURREY SM14D
WIELKA BRYTANIA

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze
Zarząd Główny wysłało informację do wszystkich swych jednostek oraz:

- Kuratorium Okręgu Szkolnego - Warszawa
Al. Jerozolimskie
- Wydawnictwa PTTK "Kraj" - Warszawa
ul. Krak. Przedm. DT
- Wydawnictwo PTTK "Kraj"
Redakcja Górská - Kraków
ul. Westerplatte DT
- Adam Czarnowski
Podkomisja Kolekcjonerstwa - Warszawa
Krajoznawczego ZG PTTK
ul. Marzanny
- dr Ryszard Harajda
WSP Zielona Góra - Zielona Góra
- dr Zygmunt Kruczek - AWF Kraków
- dr Jakub Chojnacki - Towarzystwo Naukowe
Płockie
- dr Maria Zamelska - AWF Poznań
- Paweł Kozerski
Dyrektor Muzeum Piastów Śląskich - Brzeg
- Wiktor Leyk
Dyrektor Generalny Stowarzyszenia YMCA-Warszawa
- Rada Główna Ludowych Zespołów
Sportowych - Warszawa

Izba Skarbowa w Warszawie, w związku z pismem z dnia 19.03.1990 r. znak: E/E/395/90 w sprawie bezpośredniego rozliczania podatków przez jednostki - informuje, że mając na uwadze art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 26.02.1982r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej /Dz.U. Nr 12 poz. 777 z późniejszymi zmianami/ nie widzi przeszkód do samodzielnego rozliczania i uiszczania przez sporządzające bilans jednostki organizacyjne PTTK - podatków: obrotowego, od płac.

O powyższym należy powiadomić zainteresowane izby skarbowe.

Jednocześnie Izba przypomina o ciąży na w/w jednostkach obowiązku terminowego i prawidłowego ustalania, deklarowania i uiszczania powyższych należności budżetowych.

Do wiadomości:
Pierwszy Urząd
Skarbowy
Warszawa-Śródmieście

z up. DYREKTORA
KIEROWNIK ODDZIAŁU
/mgr Elżbieta Siczek/

W związku z częstymi przypadkami rozliczania przez Izby i Urzędy Skarbowe karnych odsetek, z powodu braku pisemnej decyzji dotyczącej rocznego trybu rozliczania podatku dochodowego przez jednostki PTTK prowadzące działalność gospodarczą, Dział Ekonomiczny Biura Zarządu Głównego PTTK poniżej przekazuje wszystkim zainteresowanym odpis pisma Ministra Finansów z 23 lipca br. znak SPb/721-114/90. w powyższej sprawie.

MINISTER FINANSÓW

Warszawa 1990-07-23

SP b/721-114/90

Sekretarz Zarządu Głównego
Polskiego Towarzystwa
Turystyczno-Krajoznawczego
Pan
Kazimierz KIJEWSKI
ul. Senatorska 11
00-075 Warszawa

W związku z pismem z dnia 10 lipca 1990 r. Nr E/E/2573/90 uprzejmie informuję, że biorąc pod uwagę przedstawione argumenty wyrażam zgodę na rozliczenie podatku dochodowego za 1989 r. przez jednostki organizacyjne Towarzystwa, prowadzące działalność gospodarczą, tylko na podstawie rocznej deklaracji-zeznania o wysokości dochodu osiągniętego w 1989 r.

Do wiadomości:

Izby Skarbowe
wszystkie

MINISTER
Wz. mgr Ryszard Pazura
Podsekretarz Stanu

Uprzejmie informujemy, że z dniem 1 lipca utraciło moc obowiązujące uprzednio, wydane dla Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego zezwolenie dewizowe.

W miejsce niego Departament Dewizowy Narodowego Banku Polskiego wydał decyzję upoważniającą jednostki PTTK do zakupu walut obcych na wydatki wymienione w decyzji.

W przypadku potrzeby okazania we właściwym Oddziale NBP kserokopii pisma prosimy o powiadomienie o tym Działu Ekonomicznego Biura ZG PTTK.

o d p i s

Warszawa, dwudziesty ósmy
czerwca 1990 r.

NARODOWY BANK POLSKI
DEPARTAMENT DEWIZOWY

00-950 Warszawa, ul. Świętokrzyska 11/21
skr poczt. 1011
Adres teleg. "NARBANK" telefon 20-03-21
Telex: 613 324 NBP PL

Nasz znak: d3-7651/8138/MS

Polskie Towarzystwo
Turystyczno-Krajoznawcze
Zarząd Główny
ul. Senatorska 11
W a r s z a w a

Decyzja dewizowa ważna do 31 grudnia 1990 r.

Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. - Prawo dewizowe /Dz.U. nr 6, poz. 33, Dz.U. nr 74, poz. 441/ Departament Dewizowy NBP zawiadamia, że wyraża zgodę na dokonywanie zakupów za walutę polską walut obcych i wywóz ich za granicę, z tytułu ponoszonych kosztów związanych z zakupem paliwa, opłat za autostrady, parkingi oraz kosztów ewentualnych napraw awaryjnych.

Zakupy walut obcych na pokrycie powyższych wydatków odbywać się będą na podstawie pisemnych zleceń zawierających orientacyjną kalkulację tych kosztów, zaś rozliczenie z bankiem dewizowym - na podstawie przedstawionych rachunków, faktur lub innych dokumentów, z których wynikać będzie wykonanie zobowiązania pieniężnego wobec osoby zagranicznej oraz jego wysokość.

Niewykorzystane środki w walutach obcych podlegają odsprzedaży w banku dewizowym.

NACZELNIK WYDZIAŁU

/-/mgr Jarosław Brodziak

o d p i s

P T T K
Zarządy Oddziałów
w s z y s t k i e

Warszawa 1990-08-16

Znak/EE/3066/90

Z przykrością stwierdzam, że napływają do Biura Zarządu Głównego PTTK pisma terenowych jednostek naszego Towarzystwa dotyczące zasad naliczania i uiszczania wpłat na Fundusz Pomocy Oddziałom i Innym Jednostkom Terenowym.

Ponownie informuję, że Uchwały Prezydium Zarządu Głównego nie tylko w powyższej sprawie nie zostały anulowane i w Towarzystwie nadal obowiązują. Nieprzestrzeganie Uchwał ZG PTTK i zarządzeń wykonawczych ZG PTTK prowadzi do chaosu niebezpiecznego dla prawidłowej działalności naszego Towarzystwa.

Szczebel pośredni /tj. Zarządy Wojewódzkie PTTK/ będzie funkcjonował 3 miesiące po prawomocnym zarejestrowaniu nowego Statutu Towarzystwa.

Zasady likwidacji ZW i zasady rozdysponowania majątku oraz funduszy Zarządów Wojewódzkich zgodnie z art. VI Przepisów Przejściowych /nowego statutu/ będą uchwalone przez Zarząd Główny odrębną uchwałą. Propozycje dot. art. VI przygotowane są na jesienne posiedzenie ZG PTTK.

SKARBNIK ZG PTTK

/-/ Jarosław Faluszkiewicz

L.dz. EE/3187/90

Wszystkie jednostki PTTK

Ważne dla jednostek PTTK prowadzących
działalność gospodarczą

W związku z uzyskaną interpretacją dot. wpłat na Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki oraz na podstawie Materiałów Informacyjnych Stowarzyszenia Księgowych w Polsce nr 9/90 - Pion Ekonomiczny Biura Zarządu Głównego PTTK uprzejmie informuję, że:

1. Obowiązek wnoszenia wpłat na CFRNiT nie dotyczy podmiotów których dochody są zwolnione z podatku dochodowego na podstawie art. 9 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w zakresie działalności nie podlegającej opodatkowaniu podatkiem dochodowym.
2. W związku z powyższym jednostki PTTK, które wniosły w 1990 r. wpłaty na w/w Fundusz winne wystąpić do Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, W-wa, ul. Wspólna 1/3 z wnioskiem o zwrot wniesionych kwot.
3. Do wniosku winne być załączone fotokopie dokonanych przelewów.
4. Zobowiązuje się jednostki do przeznaczenia zwróconych kwot CFRNiT na fundusz rozwoju jednostki.

Sekretarz ZG PTTK
d/s Ekonomiczno-Finansowych
mgr inż. Kazimierz Kijewski

RADCA PRAWNY ZWRACA UWAGĘ

Informacja

o ważniejszych aktach prawnych, których treść łączy się z działalnością PTTK, ogłoszonych do 15 września 1990 roku w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim Rzeczypospolitej Polskiej

DZIENNIK USTAW Nr 36

- poz. 206 - ustawa z dnia 24 maja 1990 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

DZIENNIK USTAW Nr 44

- poz. 258 - ustawa z dnia 5 lipca 1990 r. o uchyleniu ustawy o zwalczaniu spekulacji.

DZIENNIK USTAW Nr 45

- poz. 260 - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1990 r. w sprawie zasad organizowania przetargu na zbycie środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu.

DZIENNIK USTAW Nr 51

- poz. 298 - ustawa z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

DZIENNIK USTAW Nr 54

- poz. 315 - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1990 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych.

DZIENNIK USTAW Nr 56

- poz. 322 - ustawa z dnia 19 lipca 1990 r. o zmianie ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach.
- poz. 323 - ustawa z dnia 27 lipca 1990 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu.

DZIENNIK USTAWY Nr 58

- poz. 343 - obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 lipca 1990r w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 24 października 1986 r. o zakładowych funduszach socjalnym i mieszkaniowym w jednostkach gospodarki społecznej.

MONITOR POLSKI Nr 24

- poz. 187 - obwieszczenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 5 czerwca 1990 r. w sprawie podwyższenia kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

MONITOR POLSKI Nr 32

- poz. 257 - zarządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 sierpnia 1990 r. w sprawie diet i innych należności z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.

POLECAMY

Aleksander Lwow - Wybrałem góry. Z Sudetów w Himalaje. Warszawa 1990, Wyd. PTTK "Kraj", s.135, szkice, fotogr. Wyd.I. Nakład 10 tys.egz.

Pasjonujące wspomnienia /ilustrowane fotografiami na wkładce/ himalaisty zdobywcy szeregu szczytów, w tym trzech liczących ponad 8000 m npm- Manaslu, Lhotse, Cho Oyu.

Karol Piasecki - Radomskie szlaki piesze . Warszawa 1990. Wyd. PTTK "Kraj", s. 139, mapy 18. Wyd.I. Nakład 10 tys.egz.

Pierwszy przewodnik opisujący wszystkie znakowane szlaki woj. radomskiego /17 tras/ prowadzące przez atrakcyjne obszary puszczy Kozienickiej, Pilickiej i Stromieckiej, Lasy Przysusko-Szydłowieckie, przez wspaniałe rezerwy przyrody, wśród miejsc związanych z wydarzeniami historycznymi oraz słynnymi Polakami /J.Kochanowski, S.Czarniecki T.Kościuszko, K.Pułaski, H.Dobrzański "Hubal"/ i bogatymi w zabytki architektury /Szydłowiec, Warka Zwolen, Kozienice, Inowódź/. Przewodnik uzupełnia atlas - 18 barwnych map w skali 1:100 000.

Kalendarz biurkowy 1991

temat "200 rocznica Konstytucji 3 Maja" /autor scenariusza i podpisów pod wielobarwnymi zdjęciami muzealnymi i współczesnymi ukazującymi kalendarium wydarzeń i ich twórców - Jan Wysokiński/. Fotografie znanych fotografików. Duża użyteczność: jedna karta kalendarza na jeden tydzień z miejscem na codzienne notatki także informacje o imieninach.

KOMUNIKAT

Dział Organizacyjny ZG PTTK informuje, że zgodnie z uchwałą XII Zjazdu Krajowego PTTK z dnia 16 czerwca 1990r. do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie - VIII Wydziału Cywilnego - jako właściwego sądu rejestrowego - został złożony projekt zmian w Statucie Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Zgodnie z postanowieniem w/w Sądu z dnia 18 września 1990 r. /sygn.akt VIII Ns Rej st 506/90 zostały wpisane do rejestru stowarzyszeń w Dziale A Rst 556 zmiany Statutu Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego wnioskowane uchwałą II tury XII Zjazdu Krajowego PTTK z dnia 16 czerwca 1990 r. z uwzględnieniem autopoprawek przyjętych na posiedzeniu wyjaśniającym w dniu 18 września 1990 r., dotyczącymi art.48 ust 1 i art. IV przepisów końcowych Statutu.

Postanowienie uprawomocnia się z dniem 3 października 1990 r.

